

РЕШЕНИЕ

№ 2264

гр. София, 07.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 26.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **27** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], бл.№ 121,вх.1, ет.10, ап.№ 48, представлявано от управителя и едноличен собственик на капитала А. М. Ш., против Решение № 566/14.11.2013 г. на директора на Агенция „Митници”, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството против Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 9307-0281/19.09.2013 г., издадено от началника на Митница Столична.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като потвърдените с него обезпечителни мерки са наложени без изпълнително основание. Поддържа се, че процесното вземане попада в обхвата на разпоредбите на Закона за митниците. Релевира се довод, че в случая няма постановление за принудително изпълнение, а решение, с което се определят митнически задължения. В с.з. жалбата се поддържа от адв.И.. Иска се отмяна на оспорения акт. Не се претендират разноски.

Ответникът по жалбата чрез процесуалния си представител юрк. Е. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 29.03.2013 г., след проверка в магазина, стопанисван от жалбоподателя, находящ се в [населено място], [улица], митническите органи съставят АУАН № 132 за нарушение на чл.126 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ - държане в търговския обект на акцизни стоки – 85,05 кг. нето тегло тютюн за пушене на наргиле, без данъчен документ или фактура. Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 490/16.08.2013 г., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 25 855,20 лв. След преценка, че събирането на вземането по това наказателно постановление ще бъде невъзможно или затруднено, началникът на Митница Столична на 19.09.2013 г., на основание чл.107г от ЗАДС издава Постановление № 9307-0281/12, с което налага обезпечителни мерки - „запор върху банкови сметки на [фирма], находящи се в П. АД и И. А. Б. АД до размера на вземанията до сумата 25 855,20 лв.” В постановлението е посочено, че налагането на обезпечителни мерки се обосновава и с високия размер на вземанията по наказателното постановление, като без обезпечителни мерки събирането на вземането ще бъде невъзможно или затруднено. Постановлението е обжалвано по административен ред пред директора на Митница Столична, с жалба вх.№ 9307-0281/21.10.2013 г., с което са изпълнени изискванията на чл. 197, ал.1 ДОПК. С Решение № 566/14.11.2013 г. директорът на Митница Столична оставя жалбата без уважение, като приема, че оспореното постановление за налагане обезпечителни мерки е законосъобразно.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.197, ал.1 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган – директора на Агенция Митници, който съгласно чл. 197 ал.1 от ДОПК/ вр. с чл. 107г от ЗАДС, е овластеният от закона административен орган да се произнесе по жалба срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки. При издаването му е спазена предвидената от закона форма, като са изложени подробни фактически и правни основания, по силата, на които жалбата на [фирма] е оставена без уважение.

Постановлението за налагане на обезпечителни мерки е издадено от компетентен административен орган по смисъла на чл. 107г, ал. 4 ЗАДС - началника на митницата, в района на който е установено нарушението.

Съгласно чл.107г, ал.1 от Закона за акцизите и данъчните складове/ЗАДС/ за обезпечаване на вземания по съставен акт за установяване на нарушение по този закон митническите органи могат да налагат обезпечителни мерки. Със съставянето на АУАН съгласно чл. 36, ал. 1 ЗАНН се образува административно наказателното производство. Въз основа на АУАН № 132/29.03.2013г. е издадено НП № 490/16.08.2013 г. за нарушение на чл.126 ЗАДС, с което на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 25 855, 20 лв. Разпоредбата на чл.107г, ал.5 ЗАДС препраща за неуредените въпроси към Глава XXIV ДОПК "Обезпечения". Налагането на обезпечителни мерки е едно от предвидените в чл.12, ал.2 ДОПК правомощия на публичния изпълнител, в това число и на митническите органи по силата на препращането на чл.107г от ЗАДС. Обезпечението представлява едностранно властническо правомощие, изразяващо се в

забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество. Като всяко властническо правомощие, ограничаващо длъжника от ред негови права, обезпечението се налага при стриктно спазване на определена в закона /ЗАДС и ДОПК/ процедура, предпоставки, срокове и органи. Изискванията, които специалният закон поставя към обезпечителните мерки съгласно чл.107г, ал. 2 и ал. 3 от ЗАДС са обезпечителните мерки да съответстват на размера на вземанията и без тях да бъде невъзможно или затруднено събирането на вземанията. Тези разпоредби съответстват на нормите на чл.195, ал.2 и ал.7 ДОПК. В случая ролята на изпълнително основание съобразно чл.107г, ал.1 от ЗАДС изпълнява НП № 490/16.08.2013 г., на което се е позовал и началникът на Митница Столична. Същото е издадено за нарушение на чл.126 ЗАДС и размерът на наложеното наказание е 25 885,20 лв. Тази сума е посочена и в оспореното постановление за налагане на обезпечителни мерки, поради което следва да се приеме, че предприетото обезпечение е съразмерно на вземанията съгласно изискванията на разпоредбите на чл.107г., ал.3 ЗАДС и чл.195, ал.7 ДОПК.

Жалбоподателят не е представил доказателства за направено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа съобразно чл.197, ал.3 ДОПК, в които случаи съдът може да отмени наложените обезпечителни мерки. Налице е изпълнително основание, посочено в 107г, ал.1 ЗАДС. Спазени са изискванията на чл.107, ал.2 и ал.3 ЗАДС. В оспореното решение са изложени мотиви за необходимостта от налагането на обезпечителни мерки – административният орган се е обосновал с високия размер на вземането, като е приел, че събирането му ще бъде невъзможно или затруднено без обезпечението му. Представените по делото доказателства не могат да обосноват извод, че действието на наложените обезпечителни мерки ще затрудни дейността на жалбоподателя.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя за липсата на изпълнително основание. Изрично в разпоредбата на чл.107г ЗАДС е предвидено като изпълнително основание за налагане на обезпечителните мерки издаденият АУАН срещу нарушителя. Законодателят дори не е въвел издаването на наказателно постановление като изпълнително основание за налагането на обезпечителни мерки.

Предвид гореизложеното съдът намира, оспореното решение на директора на Агенция Митници издадено в рамките на определената от закона компетентност, по приложимия процесуален ред и в съответствие с материалния закон. Жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

При този изход на спора, своевременно направеното искане и на основание чл. 161 ал.1 ДОПК, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150.00 лв.

Мотивиран така и на основание чл.197, ал.2 от ДОПК Административен съд София-град, първо отделение, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], представлявано от управителя и едноличен собственик на капитала А. М. Ш., против Решение № 566/14.11.2013 г. на директора

на Агенция „Митници”, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството против Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 9307-0281/19.09.2013 г., издадено от началника на Митница Столична.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], бл.№ 121, вх.1, ет.10, ап.№ 48, представлявано от управителя и едноличен собственик на капитала А. М. Ш., да заплати на Агенция „Митници” юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл.197, ал. 4 ДОПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: